

én kæde sidder på hele markedet, og konkurrenten dermed ville gå fløjten.

Vi synes, det er en meget god ordning, for faktisk tror vi, at den vil sikre, at nogle mindre apoteker kan overleve, idet en større apoteker vil kunne nyde stordriftsfordele ved at drive de små apoteker sammen med det lidt større. Det vil forhåbentlig give apotekeren større omsætning og sikre forsyningen i de tyndt befolkede områder.

I Det Konservative Folkeparti har vi nu også ofte undret os over, hvorfor driftige mennesker kun måtte eje ét apotek. Det bør være sådan, at man kan bruge sine talenter på flere butikker, hvis man har et godt koncept.

Vi glæder os også over den lille ændring, der betyder, at apotekeren, uden at skulle spørge i ministeriet, kan placere sin butik, hvor han vil, sådan inden for rimelighedens grænser. Det har virket meget bagstræberisk, at man som selvstændig ikke selv har kunnet bestemme beliggenheden af sin forretning.

Sidste element i dette lovforslag, for der kommer jo flere som følge af vores aftale, er spørgsmålet om sygehusapotekernes opgaver samt den mulighed, at privathospitaler nu også kan åbne et privat sygehusapotek.

Det, at et sygehusapotek nu får mulighed for at fremstille et nyudviklet lægemiddel, der ikke alene er beregnet til brug i sygdomsbehandling på et sygehus, er vi lidt skeptiske over for. Vi er med på, at indehaveren af markedsføringstilladelsen først skal have spurgt andre lægemiddelfremstillere, om de vil erhverve markedsføringstilladelsen, men dette betyder konkurrence for de private apoteker, der i dag har magistrel fremstilling, og derfor vil vi følge udviklingen nøje.

Da vi altså selv har været med til forarbejdet til dette lovforslag, er vi ikke overraskende ganske tilfredse med indholdet og støtter det derfor. Der er dog en række detaljer, som vi ønsker ændret, hvilket vil afspejle sig i en række ændringsforslag, vi vil stille og have til afstemning under andenbehandlingen.

Anni Svanholt (SF):

Baggrunden for det forslag, vi her behandler i dag, er jo aftalen mellem regeringen, Centrum-Demokraterne, De Konservative, Venstre og SF fra 1. november sidste år om modernisering og liberalisering af apotekervæsenet, og med det forslag her udmønter vi så en del af aftalen; den

næste del skulle meget gerne komme, inden Folketinget går på sommerferie.

I forhandlingerne lagde vi fra SF's side afgørende vægt på, at apotekervæsenet er en vigtig del af det samlede danske sundhedsvæsen, og sådan skulle det også fortsat være, men vi ønskede også en modernisering, bedre service over for brugerne, og at apotekervæsenet også kunne indgå i forebyggelse og sundhedsfremmende aktiviteter.

Derudover skulle der selvfølgelig være en rimelig adgang til køb af medicin landet over, også i de tyndt befolkede områder, hvor der ikke er økonomisk grundlag for et apotek, der skulle fortsat være forsyningspligt og forsynings sikkerhed, og udlevering af medicin skulle selvfølgelig ledsages af information og rådgivning til brugerne.

Brugerne, og det var det, vi gik til forhandling med, skal betale det samme for receptpligtig medicin, uanset om de bor i København, i Vestjylland, i Vestervig osv., og så var der selvfølgelig også hensynet til samfundsøkonomien.

Hvordan gik det så? Ja, der står bl.a. i aftalens første punkt, at apotekervæsenet skal som en integreret del af sundhedsvæsenet gennem forebyggelse og sundhedsfremmende aktiviteter medvirke til forbedring af folkesundheden. Det var et af SF's vigtige krav, og derudover er der en lang række serviceforbedringer, moderniseringer i aftalen, så det var vi naturligvis ganske godt tilfredse med.

Vi er også meget tilfredse med, at den store liberalisering af apotekervæsenet, som de borgerlige partier havde ønsket, blev reduceret til en lille del af håndkøbsmedicinen. Vi har jo også hørt det i dag fra Venstres ordfører, som kalder det en mikroskopisk liberalisering, og det kan jeg da bekræfte, at det er det, og at vi er meget tilfredse med, at det blev en meget, meget, meget, meget lille ting.

Vi synes, at det, der nu er lagt op til, at en del af håndkøbsmedicinen kan købes på et godkendt salgssted efter nærmere regler og efter godkendelse, kan vi godt leve med. Der er opsat en række vilkår for det. Og det kan også lade sig gøre at tilbagekalde en tilladelse, hvis det ikke går, som vi regner med, for det er klart, at medicin skal omgås med forsigtighed, og der skal ikke være nogen risiko for, at der kan opstå misbrug.

En anden del af forslaget omhandler den såkaldte dosisdispensering af lægemidler eller sagt med nogle andre ord: Der gennemføres en